

kan derfor paa ingen Maade stemme for det foreliggende eller et lignende Forslag. Begynde vi først at gaae ind paa Forandringer i denne Lov, vil der strømme en Mængde Forslag ind derom; vi have jo allerede seet, at der er indkommet Petitioner om Forandringer deri, og der vil ikke være Ende paa saadanne Begjæringer, naar vi først gaae ind paa at gøre nogenfømhelst Forandring. Naar Forandringen ikke er til nogen væsentlig Nytte, kan jeg paa ingen Maade ansee den for tilraadelig, og en Forandring af den foreslaaede Natur, som endog vilde give den skoleføgende Ungdom i øverste Klasse mindre Skoletid, end der hidtil har været den forundt, kan jeg slet ikke tilraade. Saavidt jeg kjender Stemningen i Fyen, er man ogsaa der meget imod, at der skal skee en yderligere Indskrænkning i Skoletiden for denne øverste Klasse. Det er vel sandt, at Bestemmelsen derom skal overlades til Sogneforstanderskabet, men vi vide nok, hvorledes det gaar med saadanne Love; naar man kan beraabe sig paa, at saaledes staaer der i Loven, saa vil der nok være dem, som gaae ind derpaa, og der vil ogsaa være dem, som ville udlægge Bestemmelsen, som om det var den lovgivende Forsamlings og Regjeringens Willie, at saaledes skulde der for Fremtiden gaaes frem. Jeg kan altsaa ikke finde mig i, for det Første at gjøre en Forandring i en Lov, der har en saaung Datum, at den ikke har været gjældende længere end omtrent 1 Aar, og dernæst kan jeg ikke finde mig i at tilraade Noget, der vilde give en Frihed for den skoleføgende Ungdom, som, saavidt jeg kjender Stemningen, ikke attraaes eller begjæres af Forældre eller Børgere, og som, given i en Lov, let vilde bringe Folk den Mening, at det var Noget, der ønskedes af den lovgivende Magt.

Lindberg: Forsaavidt den sidste ærede Taler beraabte sig paa, at Loven var ung, da var han dog i Uidsfarelse med Hensyn til Chronologien, thi Loven er i alt Fald dobbelt saa gammel, som han regnede den for at være; jeg troer imidlertid ikke, Lovens Alder har videre at betyde, naar Spørgsmaalet er om en Bestemmelse, der behøver en Udvidelse for vir-

kelig at kunne komme til at gjøre Nytte. Det er vedtaget — og jeg haaber, det ærede Thing aldeles ikke fortryder, at det har vedtaget Loven af 2den Mai 1855. — at det overlades til Sogneforstanderskaberne at bestemme, at naar øverste Klasse har havt Underviisning 4 Dage om Ugen i Vintermaanederne, saa skal den være aldeles fri for Skolegang fra 1ste Mai til 1ste October; det har jeg ogsaa i sin Tid stemt for, og det anseer jeg for meget ønskeligt, for at være meget gavnligt, men jeg gjør opmærksom paa, at Folket ikke ret kan komme til at benytte denne Frihed; thi, dersom det skal være til nogen Nytte, at Børnene i øverste Klasse have denne samlede Frihed om Sommeren, saa maa Meningen være den, at de kunne komme ud at tjene. Nu er det ganske vist, at der i det Mindste er mange Egne paa Landet, hvor det aldrig vil falde Noget ind at fæste et Barn til at vogte eller hvad de ellers kunde bruge det til ved Agerdyrningsarbejde fra 1ste Mai til 1ste October; men de fæste det derimod, naar de tage det, fra 1ste Mai til 1ste November; altsaa bliver Enden paa det, at naar vi have naaet den 1ste October, kommer Vårnet ikke i Skole alligevel, og saa vil man altsaa foreslaae, at man skal vedblive at lade det staae paa Skolelisten og mulctere det i October Maaned. Men nu maa jeg rigtig nok spørge, om Børnene lære noget i October Maaned ved at blive mulcterede i denne Maaned. Det er derfor, at jeg har indbragt dette Forslag, og jeg haaber, at man ogsaa vil komme til at indrømme, at det er hensigtsmæssigt og langt hensigtsmæssigere, at Børn, hvad enten de høre til den ene eller anden Klasse, have en samlet Skoletid, istedetfor, at de hidtil have havt hver 2den eller 3die Dag, ligesom det har kunnet træffe sig. Jo mere Tiden er samlet, desto mere kan der læres og desto lettere bliver Skolegangen, ikke alene for Børnene, men virkelig ogsaa for Forældre og Børgere, naar de saaledes engang for alle vide, at fra det Dieblif, denne Klasse gaar i Skole, gaaer den i Skole. Saaledes, som det for Diebliffet er, vide de det ikke, thi de skulde efter den gamle Lov gaae i Skole hver 2den Dag, dersom Sogneforstanderskaberne ikke ville